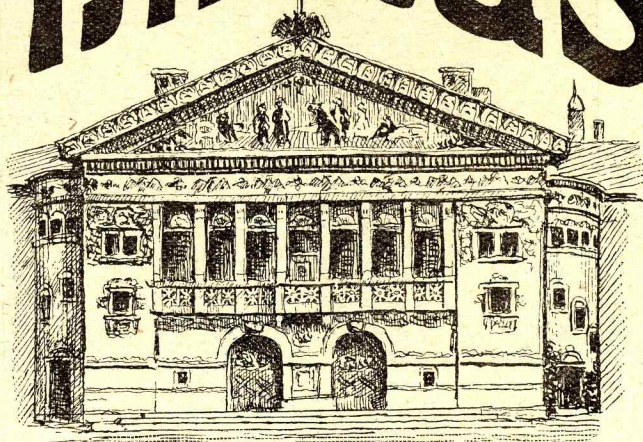

AARHUS TEATER- BLAD.

Lau Jensen o.s.

Nr. 160.

Udgaar hver Forestillingsdag.

Fredag den 16de Februar 1906.

7. Serie.

6. Aarg.

A. Gornesbeck
AARHUS

Karnevals-Artikler.

ThykJærs

Java-Kaffe

fra 100 til 180 Øre pr. Pund
anbefales.

Obs.! Billige og mindre gode
Kvaliteter føres ikke.

Som en Kile

trænger
Xeroform
Sæben

fra Worning & Petersen i Vejle sig ind i Publikums Bevidsthed.

den bedste
Toiletsæbe
til 25 Øre

**Uovertruffen!
Faaes overalt!**

**Ceres Pilsner,
Ceres Lagerøl**

serveres fra Fad i Theater-Restauranten
og faaes overalt i Bryggeriets Aftap-
ning.

Original skotsk Strømpegarn

fabrikeret af det fineste og æd-
leste Materiale og i de nyeste,
moderne, mixed Farver, faaes
kun hos

Anthøn Christensen,
Wormhus. Clemensbro

AARHUS THEATER

Direktør: Benjamin Pedersen.

Fredag den 16de Februar 1906, Kl. 7¹/₂:

Gæsteoptræden af Kgl. Skuespiller Olaf Poulsen.

Forste Gang:

Fader og Son,

Lystspil i 3 Akter af Gustav Esmann.

Personerne:

Holm, Skibsmægler og Agent.....	* * *
Fru Holm	Jonna Kreutz.
Agathe } deres Børn.....	{ Gudrun Lundgren.
Poul }	{ Valdemar Lund.
Bremer, cand. jur., forlovet med Agathe	Ludvig Nathansen.
Annie	Karen Lund.
Enkefru Bertha Lund.....	Maya Bjerre-Jensen.
Neergaard	Alfred Stigaard.
Camilla	Jenny Roelsgaard.
Løvgaard, Bogholder hos Holm.....	Christian Raaschou.
Jomfru Henriksen } i Tjeneste }	{ Noline Wantzin.
En Pige } hos Holm }	{ Lolly Berendt.

* * Holm — Kgl. Skuespiller Olaf Poulsen som Gæst.

Handlingen foregaar hos Holm, dels i København, dels i Taarbæk.
Mellem 1ste og 2den Akt er forløbet et Tidsrum af syv Aar.
Vore Dage.

Det længste Ophold bliver mellem 2den og 3die Akt.

Forestillingen forbi omtrent Kl. 10¹/₂.

(Aarhus Theaterblad har Eneret paa Programmet. Eftertryk forbydes.)

Kongemedailen,

præget i Anledning af Kong
Christian den IX's Død, faas
kun hos

Guldsmed Langebek,
Store Torv 9. Telf. 1436.

Det aarlige Udsalg
er begyndt.

Emil Sechers Efterfølgere.

Olaf Poulsen.

Gala Peter

Mælkechokolader

og

Amedée Kohler & Fils

Vanillechokolader

ere de fineste.

Spisechokolader.

Esmanns sidste Stykke.

Det kom som en Bombe over alle de evig- og ligeglade Københavnerne, da det en Søndag Eftermiddag gik som en Løbeild gennem Byen, at Esmann var bleven skudt.

Esmann! Skudt? Umuligt! Simpelthen umuligt!

Kære, hvorfor dog skulde Gustav Esmann, Indbegrebet af alt gemytligt Københavneri paa Moden! Umuligt!

Men da Faktum konstateredes, kom det næste Spørgsmaaltegn frem: ou est la femme?

Selvfølgelig!

Givet var der en Kvinde med i Spillet.

Hysterisk, sagde Familien . . . sen.

Aa ja, saamænd, men hvad forstaar man saa ved Hysteri?

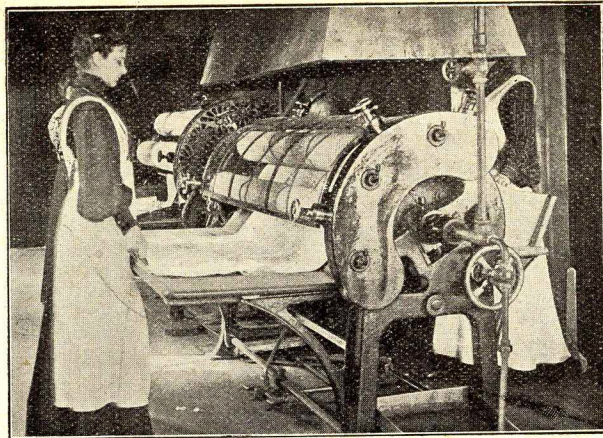
Det er aldrig løftende at skyde sig, og den Kadaverlyrik, der gaar igennem de moderne Revolverdramaer, er nærmest uappetitlig; der er ikke noget »stort« i det Paf, der sender en dødelig ud af Verden.

Det er kort og godt sørgeligt, og det har vist ejheller nogensinde været den moderne Satyrs Mening at »gaa af« paa den Maner.

Næppe.

Vennerne af Esmann — ikke Bernina-Individerne eller de overkultiverede Genier med Livsledens Reklameskilt over Typen — men Vennerne, de, der selv om aldrig at have talt to Ord med Esmann, holdt af hans friske snærtende Lune, hans glimrende Replik og straalende Øje for Forlorenhedens moderne Bravader, de Venner sørgede virkeligt over en saa talentfuld og varmthjertet Forfatters altfor tidlige Bortgang. Og maaske først ved hans Død gik det op for mange, hvor meget idealistisk, der egentlig var hos Esmann, hans Lystspil tog som Grundteinten det moderne Parvenu-hjems Latterligheder og tegnede Conturerne op med sikker Haand, men hans sande Syn paa, hvordan det Hele burde være, fornægtede sig aldrig, naar man læste, saa, forstod hans Stykker: det var og blev i Realiteten en Hymne til Familielivet, Familiens Sammenhold, som Barikaden mod alle udenfra anmassende Storme, og »Den kære Familie«, »En Skandale« o. s. v. o. s. v. endte alle med at sige saadan noget som: naar vi, der hører tilsammen, blot holder sammen, saa skal den nok ordne sig med de forskellige divergerende Paragraffer.

Saa døde Esmann altsaa. Og hans sidste Arbejde laa som en sidste Hilsen fra den Haand, der havde sendt

Damprullerne i Aarhus Dampvaskeri.

Olaf Poulsen.

Altsaa i Aften stilles Publikum atter Ansigt til Ansigt med vor største sceniske Kunstner, ovenikøbet i en af de Roller, der særlig har vist Publikum, hvilken uovertruffen Kraft den danske Scene besidder i Olaf Poulsen.

Man siger, at en Kunstner skal trække sig tilbage, naar han staar i sin Glanstid; dette kan maaske have en vis Berettigelse, dog vil vi uimodsagt kunne udtale, at Paastanden i hvert Tilfælde intet har at skaffe med Navnet Olaf Poulsen i Øjeblikket. Det ligger saa nær, at et specielt Theaterorgan tager den Side af Spørgsmaalet op til Diskussion, særlig da Rygterne ofte svirrer rundt som Myg paa en Sommeratten og fabler om, at nu vil Olaf Poulsen trække sig tilbage. Hvorfor i Alverden skulde han gøre det? Nu? — Vi indser ikke, at der er nogen Grund hertil. Trække sig tilbage i Glanstiden, nuvel, indrømmet, men saa meget Spaamand har man dog Lov til at være paa dette Omraade, at Glansperiodens Kulminationspunkt saa langt fra er omme, at den danske Nationalscene under ingen Omstændigheder bør give Slip paa sin Førstekraft foreløbig. — Olaf Poulsen viser bedst sin utrolige Frodighed i Talentet, hver Gang han faar en ny Rolle overdraget at bære frem til Hæder og Ære; hans Maal at øse af er jo saa rigt og straalende, at Ingen vil tage Historien alvorligt, naar Talen er om en Tilbagetrækning fra den Scene, der endnu i mange Aar bør tælle Olaf Poulsen blandt Rækkerne.

Red.

Tandlæge Meindor
Dansk-amerikansk Tandklinik.
Lille Torv 6, Aarhus.
Moderne Plombering
Smertefri Tandudtrækning
Kunstige Tænder.
Specialitet:
Usynlige Fortandsplomber.
ved lokal eller
fuldstændig Bedøvelse.
Kun bedste og smukkeste
amer. og engelske Tænder.
Sygekassemedlemmer Rabat.

Køb
Nødvendigheds-Artikler
hos **Rohweder.**

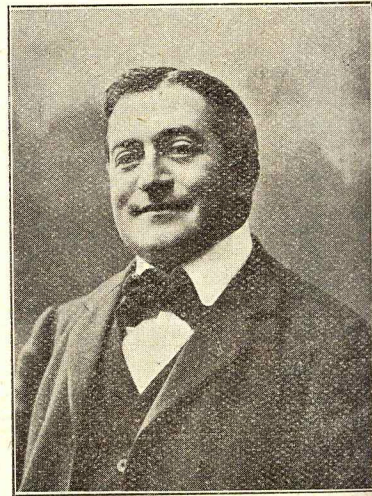
saa mangel Vits, saa mangel Snært paa Papiret, der aldrig blev utaalmødig, saa snart Esmann omsatte sit Mefistoblink i Øjet i en flot Replik.

»Fader og Søn« hedder hans sidste dengang knapt fuldførte Arbejde, og den Charme, der var Esmanns Pen egen, har heller ikke fornægtet sig i »Fader og Søn«. Ideen er fortræffelig, morsom og original, og der er en Skønhed, en Fest over dette moderne Lystspil, der virker som et velgørende Pust fra Øresundskysten, som en Morgentur en Hverdag over Eremitagesletten, naar en tidlig Sommerregn har frisket op paa alle Omgivelserne og den harmlose Pianissimo-Galop dyrkes over Grønsværet.

»Fader og Søn« er underholdende at læse, morsom og chic, men dobbelt bliver Interessen, naar man ser Stykket i Rampens Lys, tilmed naar man faar selveste Olaf i Hovedrollen. Ingen nulevende dansk Kunstner evner i rigere Farver at skildre den moderne, godmodige Grosserer med de mange Livserfaringer og Checkbogen i Orden, ingen kan som Olaf Poulsen tournere en Replik, naar den er god, og hvis den mangler Krudt, da besørge diverse smaa Prikker over i'erne, saa Pointerne straalere.

Derfor er vi allesammen, Forfatteren Esmanns gode Venner, saa forfærdelig glade, fordi Direktør Benjamin Pedersen har ført Olaf og »Fader og Søn« til os i Aar.

Otto Conradsen.

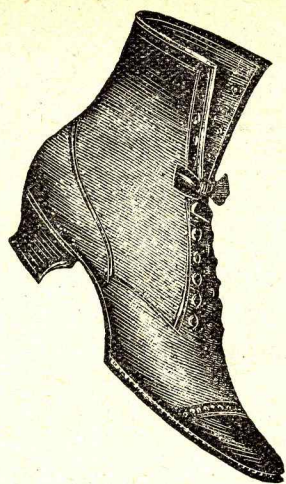
Alfred Cohn.

Allerede den første Aften, der spilles paa Aarhus Theater, var Alfred Cohn paa Scenen og gjorde Lykke. Det var i Holbergs »Erasmus Montanus«, og han spillede Montani Fader, den gamle Jeppe Berg. Rollen giver ikke Anledning til stort Spil — fra Holbergs Side er der kun anvendt smaa Midler i Karaktertegningen, men den gav Anledning til at vise, hvor glimrende Cohn formaar at gennemføre en Rolle, gennemføre den til alle Enkelthederne, saa at Figuren bliver os ganske klar. Det er denne Gennemførthed, der senere altid har præget Cohns Spil, og sat Prikken over T'et

i alle hans mange Karaktertegninger. Jeg véd, at det var Cohn en stor Glæde netop at begynde med at vise Aarhus en Holbergskikkelse. Thi han forstaaer det Liv og den Kraft, der bor i disse gamle Komedier og som aldrig vil tabe sig, og han nærer netop den Kærlighed til vor gamle, geniale Menneskekenders Værker, der er ganske nødvendig for at kunne skabe levende Mennesker bag de gamle Ords snørkede Stivhed og lade En mærke, at Blodet banker hedt bag de brogede Klæder og bag de pudrede Parykker. Der hører i høj Grad Intelligens til at spille Holberg, foruden et skarpt Øre, der kan opfatte hver skiftende Stemning og hver lille Ejendommelighed bag Ordene, og der hører det lykkelige Instinkt til, som enhver Holbergskuespiller helst burde have, at kunne give Tankens Nu et stadigt vekslende ydre Udtryk — hvad der langt fra kan vejes op af forud indstuderede og beregnede Grimacer.

Det var en Glæde at se Alfred Cohn spille Henrik i »Maskeraden«. Hvor let maa ikke denne Kæmperolle faa sin Udfører til at bukke under og give tabt. Men for Cohn syntes det hele en let Sag. Han spillede med et Liv, hvis Stemninger han gav saa farverige, at de maatte overbevise og var som en Top, der hvirvler sig rundt, saa man stadigt ser noget forskelligt, og dog er det det samme. Og saa hans Harlekin i »De usynlige«. Som hans Dragt var sammensat af mange forskelligtfarvede Felter, saaledes blev hans Spil lutter vekslende og brogede Indtryk, der dog samlede sig til et Hele, der virkede ved sin gennemførte Stil og sin mesterlige — og dog saa diskrete Komik.

At Cohn har haft Olaf Poulsen til Forbillede, vil være ganske klart for dem, der er kendt med begges Spil. Men Fremtidens Holbergspillere vil alle have Forbilleder, i den Grad vil der altid hefte Tradition til Opførelser af Holbergs Komedier, at Spillemaaden vil gaa igen fra Slægtled til Slægtled. Selvfølgelig er en slavisk Efterligning

Billigst af Alt og Alle

vil De overbevise Dem om, at

Einar E. Mønsted,
Mejlgade 21—23,

og

Skotojs-Depotet,
Søndergade 56,

er,

Pris 5.85.
naar De aflægger et Besøg i mine bekendte Skotojs-Udsalg.

Th. Nielsen,
Nørregade 21.
Telefon 1689.

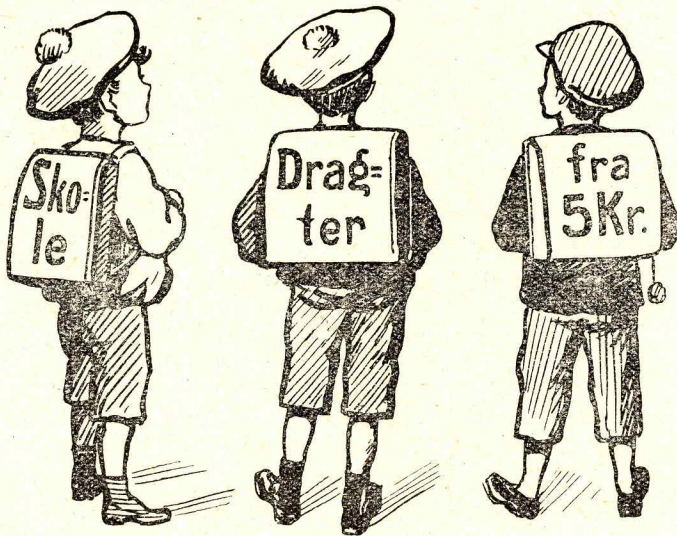

Th. Nielsen,
Nørregade 21.
Telefon 1689.

GRAMMOPHONEN

er en kærkommen GAVE. Prisen overkommelig. Pr. Kontant ekstra Rabat. Rimelige Betalingsvilkår. Altid det nyeste paa Lager. Gamle Plader, ligegyldigt hvilket Fabrikat, ombyttes med nye.

Aarhus Grammophon-Forretning,
Nørregade Nr. 21.

billigst og bedst, største Udvalg.
Søndergade 23—25.

Jens Kjeldsen.

**Fineste Herre-
Skræderi.**

**Publikums Tillid
min Styrke.**

**Mine fine Varer
og billige Priser
danner Publikums
Tillid.**

S. Hakonsen,

Guldsmedgade 23.

Telefon 1950.

af en andens Spillemaade i høj Grad forkastelig; men hvor mesterligt tilpasser ikke Cohn den traditionelle Spillemaade efter sit eget Naturel og lader den gaa op i sig, saa at Resultatet bliver et gennemført Hele.

Fra Holbergs egen Tidsalders Kunstnere, som Pilo og Ulsøe, gennem — i forrige Aarhundrede — Lindgren og Phister, ned til Olaf Poulsen er Traditionen bevaret og har, iklædt Kunstnernes eget Jeg, bidraget til Skabelse af glimrende Tidsbilleder og mesterlige Karaktertegninger. Hvad Phister og Olaf Poulsen har gjort for den danske Holbergscene er mægtigt, og gid da, at Cohn, der saa langt fra endnu har kulmineret i sin Kunst, maa blive ved at gaa videre ad den af dem banede Vej.

Alfred Cohn er en meget livlig Fortæller, og ret naturligt falder Talen paa det Olaf Poulsenske Gæstespil, og Cohn siger: »Ja, han, Olaf, er mit store Forbillede. Hvor han dog spiller dejligt, den Mand! Sikke Øjne han har i Sammenspillet, han kan ordentlig ægge En, det er en ren Fest for os, naar han er herovre!«

Og man forstaaer, at Cohn bryder af med den Motivering, at nu begynder Generalprøven paa »Fader og Søn«, hvori hans store Forbillede spiller sin nyeste Rolle, og Cohn farer ud af Døren.

Aarhus, den 15. Februar 1906.

Henry Hellssen.

Musik-Program.

(Kapelmester: William Bähneke.)

Foran 1ste Akt:

1. Sousa: Semper fidelis. Marsch.

Foran 2den Akt:

2. Ganne: Valse des blondes.

Foran 3die Akt:

3. Ganne: L'auvergnate.
Mazurka-bourrée.

Tik-Tak.

— Det er skrækkeligt, at Du altid har Gæld.

— Det vilde Du ogsaa have, hvis Du var situeret som jeg.

— Hvorledes mener Du?

— Hvis Du havde Venner, der vilde laane Dig Penge.

*

Edith: »Aa! Harriet, hvad synes du, Alfred har friet til mig.«

Harriet: »Det forundrer mig ikke, da jeg gav ham en Kurv, sagde han, at han vilde gøre noget dumt.«

*

I et større Aftenselskab gaar Underholdningen i Stykker Gang paa Gang.

Efter en lang Pause høres den gamle Bemærkning: »Der gaar en Engel gennem Stuen.« Atter bliver der en Pause, der varer temmelig længe, indtil endelig én af Gæsterne udbrøder:

— Det var da Satan til Rend.

KOSMORAMA.

Forestilling Kl. 5, 6, 7, 8, 9, 10.
Hver Lørdag Landboforestilling Kl. 3—4 Eftm.
Flitsbueskytterne.
Galejsslaven.
For en Sangerindes Skyld.
Med Nat-Eksprestog
igennem Schweiz.
Kong Frederik den 8des
Proklamation.

Opretstaaende, krydsstrængede **Pianoer** fra bedste Fabriker, 450 Kr. sælges for 50 Kr. kontant og 15 Kr. månedlig.

Garanti.
Pedersen Dybdahl, Frederiksgade 70,
Aarhus.
Et brugt Piano staar til Salg.

Theatertogene.

Aarhus—Randers.

Løber hver Torsdag fra 1. Oktober til 31. Marts.
Fra Aarhus 11,11, fra Brabrand 11,21, fra Mundelstrup 11,33, fra Hinnerup 11,45, fra Hadsten 11,56, fra Lerberg 12,04, fra Laurberg 12,12, fra Langaa 12,17, i Randers 12,34.

Aarhus—Ryomgaard.

Løber hver Torsdag fra 1. Oktbr. til 31. Marts.
Fra Aarhus 11,15, fra Riis-Skov 11,20, fra Lystrup 11,33, fra Hjortshøj 11,40, fra Løgten 11,53, fra Hornslet 12,02, fra Morke 12,13, fra Thorsager 12,21, i Ryomgaard 12,28.

Mellem Ryomgaard og Grenaa løber dette Tog kun Natten efter Torsdagen den 5. Oktbr., 2. Novbr., 7. Decbr., 4. Jan., 1. Febr. og 1. Marts.

Aarhus—Odder.

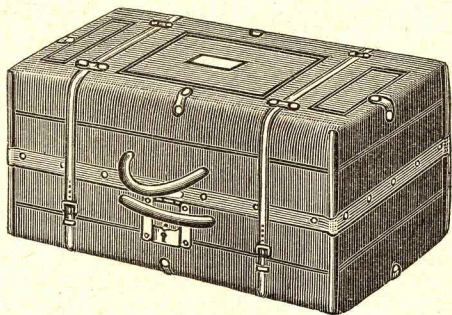
Løber hver Torsdag, dog ikke 12. April 1906
Fra Aarhus 11,45, fra Viby 11,55, fra Tranbjerg 12,06, fra Maarslet 12,16, fra Beder 12,22, fra Mallings 12,29, fra Assedrup 12,38, i Odder 12,45

Aarhus—Hammel.

Løber hver Fredag fra 1. Septbr. til 15. Maj.
Fra Aarhus 11,15, fra Viby Nord 11,23, fra Staurup 11,29, fra Ormslev 11,39, fra Harlev 11,48, fra Skovby 11,59, fra Galten 12,08, fra Laasby 12,16, fra Tounstrup 12,23, fra Sporup 12,30, fra Anbæk 12,37, i Hammel 12,43.

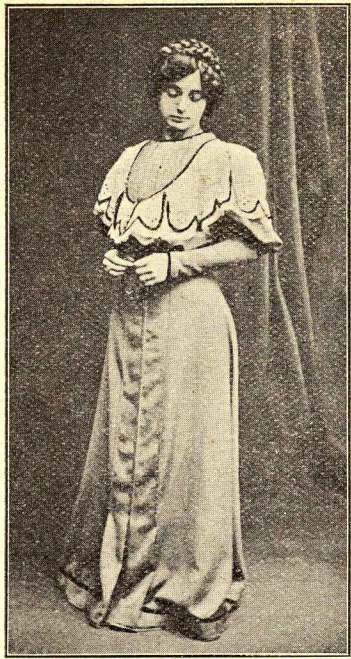

Heinrich: Serviteur, Mester Antonio: Se, saadan ser Karl Petersen & Co.s Fuente ud. En haandforarbejdet och herlig Cigar, som faas udi den ganske Stad. Jeg skal give Jer min Hals, om I faar en bedre!

Køb Deres Rejsetøj

Aarhus Taske- og Kuffertfabrik,
Tlf. 1788. Studsgade 7. Tlf. 1788.

Jenny Roelsgaard.

Det er bl. a. som Estrid Lynggaard i Bergstrøms »Lynggaard & Co.«, at Jenny Roelsgaard har haft en af sine vægtigste Roller, i kunstnerisk Henseende, paa Aarhus Theater. Hun har ydet den Kunst, der bestaar i at skabe virkelige Mennesker, hvis Skæbner forstaas og finder Genklang hinsides Lamperækken. Den Slags af unge Piger, som nu mere og mere fremkommer i scenisk Literatur, forstaar Frk. Roelsgaard til Punkt og Prikke. Som ingen anden leger hun med sine Replikker, bag hvilke der, hos Estrid Lynggaard, stadigt lurer et skælmisk Smil, der giver hele hendes Skikkelse Glans. — Estrid Lynggaard er en af de bedste Præstationer, men foruden den vil man huske hendes »Claudinet« i »De smaa Landstrygere«, hvor hendes hjerteskerende Hoste bragte Publikum til Medlidenhed. — Men jeg sidder og taler, og nu kommer den lille Frøken jo selv — lige fra Prøven paa »Fa'er og Søn« — og saa begynder hun at fortælle: — Ja, i Grunden har jeg saa uhyre lidt at fortælle om mig selv, jeg er aldrig før bleven interviewet. Theaterlysten...? Aa, den har siddet mig i Blodet lige fra jeg var syv Aar. Først var der Tale om, at jeg skulde til Balletten, jeg kendte nemlig en af Pricerne; men det havde jeg ingen Lyst til. Jeg vilde være Skuespillerinde. Naar jeg gik fra Skole gennem Frederiksberg Have, forestillede jeg mig altid, at jeg gik og spillede paa et Theater. — Saa blev jeg voksen, men min Moder vilde nødigt give Lov. Tilsidst gav hun efter, og jeg gik op til Peter Andreas Rosenberg for at prøve for ham. Han blev senere min Lærer. Nu ved De jo nok, at Skuespillere aldrig ved, hvilke Roller, de bør spille. De, som vil spille komiske Roller, er i Reglen Tragikere, og omvendt. Naar De nu tænker Dem, at

jeg den Gang var endnu mere Miniatur-udgave, end jeg nu er, og fire (??) Gange saa tyk, jeg aflagde Prøve som Ragnhild i »Svend Dyrings Hus«. P. A. Rosenberg troede da først, jeg var gal. — Jeg kom saa til Martinus Nielsen paa »Dagmartheatret«, det var i 1898, og der spillede jeg de følgende Aar nogle underordnede Roller. Da Edgard Høyer senere fik »Casino«, kom jeg til dette Theater, og jeg tilbragte hos ham nogle Sæsoner; da »Martinus« overtog Theatret, fik jeg noget ordentligt at bestille. Den sidste Sæson havde jeg travlt, jeg spillede i mange Stykker og blev meget brugt. I et af Stykkerne, det var i »De sidste Patroner«, oplevede jeg hver Aften en frygtelig Mængde, jeg blev smidt i Vandet og trukket op igen, og jeg blev skudt i Krigen og laa paa Sygelejet. Jeg kørte ogsaa i en lille Vogn, der var spændt en hvid Hest for, og vi stødte hver Aften mod Kulissen, fordi der var saa lidt Plads. Jeg var helt fortumlet i Hovedet de Aftener. Jeg har ogsaa spillet en af »de smaa Landstrygere« før; men det var Fanfan, ikke ham, jeg spillede her. Da der saa kom ny Direktion, tog jeg her over. — Jeg kendte godt Benjamin Pedersen; jeg har engang været paa Tourne med ham en hel Sommer. Han havde arrangeret en Neumanntourne, og vi rejste op igennem hele Norge til alle Kystbyerne. Det var en herlig Tur. — Og her i Aarhus...? Ja, jeg er vældig glad for at være her. Jeg har haft saa mange, dejlige Roller, man lærer ordentlig sine Evner at kende... og sin Begrænsning. Man faar Lov at prøve alt. — Her er saadan en storartet Omegn, og jeg elsker Naturen. I København, hvor jeg boede langt ude paa Frederiksberg, havde jeg Fornemelsen af, at jeg kun levede i Sporvogne... frem og tilbage. Uha! Nej, forleden, da jeg havde nogle Formiddage fri, spaserede jeg, i Sne, helt ud til Landsbyerne her omkring; de var dejlige disse Ture, rene Oplevelser! — Ja, — og Frøken Roelsgaard rejser sig — »jeg haaber da ikke, De skriver noget af alt det, jeg her har fortalt Dem. Det ved De jo nok, at man altid slutter af med at sige. Farvel.« Og saa gaar den friske og naturlige unge Dame, og ude paa Gangen snapper Olaf Poulsen hende i Flugten og siger hende en Kompliment for hendes kønne, sorte Haar. —

Aarhus, den 13. Februar 1906.

Henry Hellssen.

I Gæstgivergaarden.

Den Rejsende: Maa jeg bede om en Kop Kaffe, men uden Cikorie.

Krokonen: Ih, du Fredsens, vil De da drikke det bare Vand!

„Teatret“.

5te Aargangs 7de Hefte er udkommet og indeholder:

Gustav Uhlendorff (7 nye Billeder) med Tekst af Christian Houmark; Scenebilleder fra det kgl. Theater (Ponte-Molle-»Heksen« — 2 store Billeder), Tekst af Paul Sarauw; Scenebilleder fra »De Otte« i Christiania (Aleksander den Store); Billeder af Operasanger Fønss som Lorenzo i Op. »Romeo og Julie«; Billeder fra »Lynggaard & Co.« paa Aarhus Theater. Pris i Abonnement 50 Øre pr. Hæfte. Løse Hæfter 75 Øre. Faas hos enhver Aarhus-Boghandler.

Paul Heckschers Kunstforlag,
København K.

Theater-Konfekt

og

Spise-Chokolade

bedst og billigst i

Frugtforretningen,

Søndergade 7.

Fikse Ting!

Menukort.

Cotiilons

fra 25 Øre pr. Dusin.

Carl A. Nielsen,

Nørregade 36. Telefon 411.

Læreren: Min Dreng, hvad er det bedste, Du har i Vente?

Drengen: Det er at bli'e stor — og ryge Fuente.

Prøv et Par Støvler

fra

Aarhus

Skotojs-Magasin

Vestergade 1

(ved Lille Torv)

Alexander Mikkelsen,

Telefon 1445.

Hjemmelavet Confect.

Claudine Clausen.

Vestergade 6 B.

Bybud Nørgaard,

Mejlgade 43, Telefon 273.

Flytning, Rejsetøj etc. besorges.

Maya Bjerre-Jensen.

Café Posthuset,

Kannikegade 18.

Telefon 443.

Billige Frokost- og Aftenretter
samt alle à la carte-Retter.

Pension til billigste Pris.

N. Jensen.

Udgivet og redigeret af **Otto Conradsen.**

»Fredenshus«, Fredenstov 2. Aarhus.

Telefon 1888.

Annonceafdelingen:

Reklame-Bureauet, Søndergade. Telefon 1166.

Trykt i Aarhus Stiftsbogtrykkeri.